

Svar på Naturvårdsverkets kommentarer i aktbilaga 9. Mål nr. 21634-13

Fredriksdal 2013-11-25

Till
Förvaltningsrätten i Stockholm
115 76 Stockholm

Från
Lotin AB 5563990778
Möbelvägen 17
57175 Fredriksdal
info@lotin.se
Tel. 0380 26164 070 5651444

För kännedom
Advokat Sture Larsson

Naturvårdsverket skriver i sitt ställningstagande att de vill utveckla grunderna för sitt beslut.

Från Lotin AB anser vi att det finns goda skäl att ifrågasätta vilken kompetens och livserfarenhet som finns inom verket, och då speciellt när det kommer till jakt och frågor angående fällfångst.

Den nyligen utkomna jaktlagsutredningen SOU 2013:71 drar en liknande slutsats. Bil. 11 sid104-110

Det bör också påpekas att Naturvårdsverket är en myndighet som ska fatta sina beslut efter gällande lagstiftning, under handläggningens 53 månader har undertecknad påpekat detta i varenda skrivelse.

En myndighet som skapar sina egna regler utanför de lagar och avtal som ska styra dess verksamhet, förlorar till slut sin trovärdighet hos den befolkning som myndigheten är satt att tjäna.

Frågan är varför Naturvårdsverket inte tagit lärdom av första rundan som de här fällorna hade i Förvaltningsrätten, den gången handlade det också om egna regler som saknade grund i lagstiftningen. I det fallet gav sig inte myndigheten förrän de överklagat ända upp i Regeringsrätten.

Inledande kommentarer till Naturvårdsverkets svar

Naturvårdsverkets personal försöker lägga mänskliga värderingar på vildsvinens levnadssätt vad det t.ex. gäller sorg vid synen av en nära anhörigs avrättning, likaså är det synd om föräldradjur som tillfälligt eller permanent skiljs från sin avkomma.

Vi anser att man måste lära sig att skilja på mänskliga värderingar och djurs levnadsvanor, blandar man ihop dessa begrepp så är det inte så konstigt att besluten går vidare till Förvaltningsdomstolen.

Vad man med säkerhet kan fastställa om vildsvin.

Är att en djurart som har en så utpräglad form av kannibalism i sitt levnadssätt, kan omöjligt känna någon form av trauman i samband med att de får bevittna sina släktingars avrättning.

Verkligheten är den att suggan sörjer inte mer än att hon kan ställa sig och äta upp sin egen avkomma när hon insett att ljustets låga har slocknat. Vilket är ett nytt beteende i den Svenska faunan.

Upplever suggan att kultingarna blir en belastning vid t.ex. en sträng vinter, så har hon ett lojalt skafferi i släptåg som hon kan äta upp efter hand för att på så vis överleva själv.

Vildsvin har en extrem överlevnadsinstinkt där kannibalismen tryggar för att de vuxna individerna överlever stränga vintrar, naturen är tyvärr grym och egoistisk men samtidigt så är detta nyckeln till vildsvinens framgångsrika övertagande av den Svenska faunan.

Tyvärr så har kannibalismen den negativa effekten att parasiter som trikiner sprids till samtliga individer i gruppen, vilket inte påverkar vildsvinen men på sikt kommer leda till att jaktintresset efter kött som är osäljbart minskar dramatiskt och då måste det finnas fällor som gör jobbet åt bönderna.

Om det ska det finnas en möjlighet.

Att minska vildsvinsstammen på sikt så måste även vuxna vildsvin fångas in och avlivas, det är inte grenomförbart att minska antalet vildsvin genom att enbart fånga in och avliva deras avkomma.

En djurart som har en reproduktionsförmåga från en individ till 10-20 individer/år måste decimeras genom att fånga in och avliva hondjuren, det finns ingen annan lösning på det här problemet.

Det finns inget i den Svenska jaktlagstiftningen som är till hinder för att använda våra fällor för fångst av fullvuxna vildsvin, så det är med en viss förvåning som vi konstaterar att en statlig myndighet är beredd att sätta in vilka resurser som helst för att detta inte ska bli verklighet.

I vår överklagan bad vi Naturvårdsverket att förklara nedanstående frågor.

Då svaren uteblivit så får man dra den slutsatsen att verket inte kan eller vill bevisa sina påståenden.

1. Vi bad Naturvårdsverket att definiera vad de anser som lidande vid jakt och fällfångst.
2. Förklara hur ett djur lider som sitter instängt i en fälla utan fysiska skador.
3. Varför vill inte Naturvårdsverket jämföra djurs lidande vid olika jaktformer, fällor/jakt mm.
4. Är det inte lämpligt att reglera den jaktform som skapar mest lidande i första hand. Frågan har ställts många gånger under de 53 månader som handläggningen pågått, och frågan är fortfarande obesvarad.
5. Vi bad Naturvårdsverket att berätta vilket bete som enbart fungerar på räv och grävling.
6. Vi saknar en kommentar om att larmanordningen inte finns att köpa på den öppna marknaden.
7. Vi saknar också en kommentar om hur de vita fläckarna i GSM nätet ska lösas, och hur frågorna om diskriminering ska hanteras i framtiden.

Villkor 1

Det är i dagsläget tillåtet att jaga årsunge av räv grävling och vildsvin året runt, det finns ingen rimlig förklaring till att fällor för årsunge av vildsvin skulle uteslutas från denna jakt under sommaren, när det är tillåtet att sätta ut samma fälla för årsunge av räv och grävling under sommar månaderna.

Fällan är typgodkänd för räv och grävling som är de aktuella arterna för felfångst, vilket medför att talet om selektivitet är grundlöst.

Skulle en digivande hona hamna i fällan så är det enbart frågan om timmar innan hon återförenas med sina ungar, tidsskillnaden när hon sitter i en fälla eller är ute och letar mat åt sina ungar är försumbar.

Jämförelsen med lodjur är inte relevant i sammanhanget.

Först och främst så kommer inte lodjur att bli föremål för bifångst, av den enkla anledningen att de föredrar att döda sitt byte på egen hand, och lodjur vill ha sin mat helt färsk och helst varm.

Vid fällfångst av lodjur använder man valeriana som lockmedel då valeriana har en liknande effekt som kattmynta, att ett lodjur skulle gå in i en fälla som stinker gris och äta grismat är helt uteslutet. Sedan har handläggarna missat att det föreligger vissa anatomiska skillnader, lodjur har klor och vildsvin har klövar, det är en viss skillnad för att uttrycka sig enkelt.

När ett vildsvin försöker bryta sig ut så använder det huvudet som verktyg, och det är skapat med i det närmaste pansarhud. Ett vildsvin kan enkelt flytta en sten med huvudet, som motsvarar halva djurets egenvikt utan att ta skada av detta.

Fällorna är konstruerade för att klara dessa utbrytningsförsök utan att djuren skadar sig, och då är en ev. fångst av ett fredat vildsvin inget problem för djuret återförenas med flocken inom några timmar.

Villkor 2-3

Handläggarna tycks inte förstå hur ett bökgillret fungerar.

Likaså har de inte kommenterat varför bökgillret inte finns upptaget i typgodkännandet, då bökgillret finns tydligt beskrivet i ansökan.

Dessutom är bökgillret nödvändigt för att göra fällorna så selektiva som Naturvårdsverket önskar.

Bökgillret är en lucka som man fäster i någon av fällans sidor. Bil. 12

Man lägger lite mat under luckan och en större mängd ovanpå samma lucka, det är först när maten över luckan är slut som något av vildsvinen kommer lyfta luckan med trynet, och på så sätt lösa ut fångstmekanismen.

Det är bara vildsvin och grävlingar som bökar på det här sättet, så även om det skulle gå in rådjur och äta av maten så har de ingen fysisk möjlighet att lösa ut fällan.

Laddas fällorna med enbart bökgillret så kan man säga att fällorna är selektiva genom sin gillernanordning, och kan stå laddade dygnet runt utan att det blir bifångst av oönskade djurarter.

Vad det gäller mänsklig vittring så räcker det inte med att gå dit två timmar före solens nedgång för att vittringen skall vara borta till kvällen, fällan ska stå orörd i flera dagar för att den ska fungera.

Villkor 4

Om handläggarna kunde precisera vilka köttätande ”**särskilt skyddsvärda djurarter**” de syftar på. Så blir det lättare för övriga läsare att förstå varför det är så viktigt för Naturvårdsverket att fällorna är selektiva, det som skiljer våra fällor från de övriga är att vi har fyra olika gillret som ökar selektiviteten.

Efter en genomgång av alla hänvisningar i lagtext så får man förutsätta att Naturvårdsverket inte vill få in vargar i vildsvinsfällorna, det bör dock påpekas att på de 20 år som vi tillverkat och bedrivit handel med fällor så har vi inte hört talas om en enda vargfångst i några modeller av fällor.

Man kan nog säga generellt att varg liksom lodjur vill ha sin mat färsk, vargen går till och med ett steg längre för de dödar inte bytet regelmässigt utan äter av bytet levande och håller då maten färsk längre. Det skulle antagligen krävas levande lockbete för att varg och lo skulle gå in i någon sorts fälla, och den sortens åtel är i lag förbjuden.

Villkor 5

Som nämnts tidigare så är det inga problem att göra fällorna selektiva för enbart grävling och vildsvin genom att använda bökgillret, rådjur och annat fredat vilt kan gå in och äta så mycket de vill av åteln men de har ingen fysisk möjlighet att lösa ut bökgillret.

Om en fredad kultinförande sugga fångas så har man valet att avliva kultingarna och släppa suggan eller släppa samtliga individer, de har i vilket fall som helst inte skadats under fångsten och de lider inte heller av att vara frihetsberövade i några timmar som Naturvårdsverket vill göra gällande.

Lotin AB insisterar därför på att fällorna ska tillåtas att ha luckorna helt öppna, för att kunna fånga och avliva fullvuxna vildsvin när de är jaktbart vilt.

Villkor 6-7

Naturvårdsverket svarar att det inte finns underlag för att bedöma om ett vildsvin utsätts för onödigt lidande efter två timmar i en fälla, detta påstående överensstämmer inte med verkligheten då det finns en gedigen dokumentation från tester av vildsvinsfällor som genomfördes mellan 1999-2006.

Mellan åren 2007 - 2013 var vildsvinsfällan Sinkabirum L112 typgodkänd för fångst av vildsvin, utan särskilda regler avseende vittjning och ingångshålets storlek.

Fällan såldes av tillverkaren i bortåt 1000 enheter under denna period, och har i en blygsam beräkning fångat minst 5 vildsvin/enhet.

Om det funnits problem som kunnat härledas till vildsvinens storlek eller om bifångster lett till problem så skulle detta vara allmänt känt på över 5000 fångster.

De brister som är allmänt kända och som slutligen fick Naturvårdsverket att återta tillståndet, var att fällan hade en närmast obefintlig ventilation som i flera fall ledde till överhettning och sedan slutade med att vildsvinen dog av syrebrist.

Våra fällor är inte behäftade med dessa konstruktionsfel, och då ser vi heller inte varför vi ska straffas med regler som är avsedda för tillverkare som inte tar sitt etiska ansvar.

Före typgodkännandet så testades L112 och ytterligare tre modeller på dispens från Naturvårdsverket.

Frågan man ställer sig, är varför verket inte vill kännas vid att det finns besiktningsprotokoll från ca.60 fångade vildsvin från dessa tester.

Förklaringen att det saknas underlag för ett annat beslut än 2 timmar.

Är inget annat än en dålig ursäkt som delvis kan bero på att handläggarna inte har intresset att ta till sig den kunskap, som finns om Naturvårdsverkets tidigare tester av vildsvinsfällor.

Det som starkt ska ifrågasättas i sammanhanget.

Är varför Naturvårdsverket har tillåtit SVA att skriva en projektplan som inte motsvarar de krav som ställs av ISO och det internationella EU avtal som tecknats mellan EU Canada USA och Ryssland.

Sverige har ingen rätt att frångå vissa krav för att sedan ställa hårdare krav än vad dessa internationella överenskommelser föreskriver. Avtalet bygger på att alla medlemsstater ska följa samma regler, och då finns det inte utrymme för tolkningar som styrs av utomstående intresseorganisationer.

Orsaken till att Djurförsöksetiska nämnden satte två timmar med radioövervakning, var att merparten av fällorna var helt nya modeller där det var osäkert vad som skulle kunna inträffa under fångsten.

Naturvårdsverket åberopar denna tidsregel och krav på radioövervakning på de vildsvinsfällor som passerade testet, vilket strider mot EU avtalet och får för övrigt ses som helt orimligt.

Dels av den anledningen att radioövervakning inte går att genomföra rikstäckande på grund av vita fläckar i mobil nätet, vilket skulle vara en diskriminerande åtgärd för en stor del av befolkningen.

Och dels av den anledningen att en typgodkänd fälla ska klara att användas på det sätt som allmän Jaktlagstiftning föreskriver, om en fälla är så dåligt tillverkad så den riskerar djurens hälsa efter två timmar så ska den helt enkelt inte typgodkännas.

Man kan fråga sig varför en bra fälla som inte skadar djuren.

Ska straffas med regler som är satta för att de sämst tillverkade fällorna som deltog i testet, skulle kunna vara med och testas över huvud taget.

Även här blandar myndigheten ihop begreppen då det är förståeligt att det inte tas några risker när det handlar om helt nya konstruktioner av fällor, men att sedan göra dessa stränga regler permanenta för alla modeller efter att testerna har slutförts, tyder på en bristande kunskap i Svensk jaktlagstiftning.

Lotin AB har sedan starten för 20 år sedan.

Arbetat med att ta fram produkter som ska vara i toppklass för sina respektive användningsområden, detta sätter även ribban för övriga tillverkare som vill vara med och konkurrera om kunderna.

Genom vårt höga kvalitetstänkande har vi även blivit marknadsledande i Norden och troligen EU.

Naturvårdsverket har skrivit i sitt förslag till ny författning.

Att deras förslag ska främja framtagandet av nya bättre fällor, i verkligheten har myndigheten åstadkommit den rakt motsatta effekten då kostnaderna för vidareutveckling är skyhöga.

De företag som driver teknikutvecklingen framåt stoppas effektivt till förmån för firmor och privatpersoner som säljer hemmasnickrade fällor utan att ta ansvar för varken funktion eller säkerhet.

Hur många företag klarar att hantera produktutveckling med en hanläggningstid på 53 månader som innehåller en närmast oändlig mängd med skriftväxlingar (ca.30cm och över 3000 arbetstimmar). Ett flertal av Naturvårdsverkets beslut och handlingar, går även att se som ett direkt handelshinder.

Under övrigt har Naturvårdsverket skrivit följande.

Naturvårdsverket nämner att de arbetar med att se över sina föreskrifter vilket för närvarande är inlämnat för notifiering av EU, innan dessa ändringar får tillämpas på dagens fällor så ska föreskrifterna även godkännas av Riksdagen och här kommer Naturvårdsverkets största problem.

Regeringen har nämligen uppmärksammat det utbredda missnöje, som orsakats av ledningens svaga ledarskap och handläggarnas allt mer synbara egenintressen i jakt och djurskydds frågor.

Av denna anledning har Regeringen tillsatt en jaktlagsutredning som kommit med sitt första delbetänkande SOU 2013:71 där en av frågorna är om Naturvårdsverket ska fråntas uppdraget, då det blir allt mer uppenbart att verket inte klarar av att sköta sitt uppdrag på ett tillfredsställande sätt.

Jaktlagsutredningen belyser också att verket har blivit en myndighet som köper in utredningar, och fattar beslut utifrån dessa utan att besitta egen kompetens inom myndigheten. Bil. 11 sid 129-133

Hela delbetänkandet på 202 sidor finns att hämta på
<http://www.sou.gov.se/content/1/c6/21/32/15/fb90efca.pdf>

Slutligen nämner Naturvårdsverket att det förekommer skadeskjutningar vid konventionell jakt som orsakar onödigt lidande, och sedan skriver de svarande tjänstemännen att det inte rättfärdigar att fällor skulle ges mildare regler avseende lidande.

Med detta svar så bör det bli uppenbart för samtliga läsare.

Att Naturvårdsverket vill dölja hur mycket lidande som förekommer vid vanlig jakt, och samtidigt misskreditera våra fällor som i det närmaste inte orsakar något lidande alls i jämförelse med jakt.

Fällor behöver inga mildare regler än de som redan är fastslagna i vår lagstiftning, men sätt samma höga krav på jakt som verket satt på vildsvinsfällor så kommer alla andra jaktformer att förbjudas.

Som sagts tidigare så är skillnaden i lidande mellan jakt och fällfångst astronomisk.

Vi ser det som högst beklagligt att Naturvårdsverket försöker mörka detta faktum, när den rimliga reaktionen från verkets sida borde vara att främja de metoder som skapar minst lidande för djuren.

Slutord

Under de 53 månader som handläggningen av ärendet pågick, så kunde man till en början se en tydlig vinkling mot en intresseorganisation som företräder jakt.

På senare tid så har troligen maktbalansen ändrats vid Naturvårdsverkets avdelning, för nu kan man se en lika tydlig vinkling mot intresseorganisationer som företräder djurrätts frågor.

Båda sidor drar sina frågor till ytterlighetens gräns, vilket inte borde få förekomma i ett statligt verk.

Som drabbad företagare av denna interna dragkamp, så blir man till slut helt uppgiven och undrar givet vis varför ledningen vid verket inte tog tag i problemet innan det fick de proportioner som det har nu.

Naturvårdsverkets ledning har inte visat den handlingskraft som krävs för att styra verksamheten i en sund och opartisk riktning, så nu står vårt hopp till att Förvaltningsrätten kan gå igenom ärendet och slutligen klargöra för de ansvariga vad det är för lagar och regler som gäller i landet och EU.

Den yttre påverkan i vildsvinsfrågan som Naturvårdsverkets ledning har blundat för i så många år. Har nu lett till förödande konsekvenser för lantbruksnäringen, där många lantbruk redan är nerlagda och många lantbrukare står inför beslutet att sluta bruka jorden som inte ger inkomster längre.

Enligt jaktlagsutredningen så räknas de totala viltskadorna i flera miljarder årligen hur mycket som är på grund av vildsvin går inte utläsa, man kan dock hävda att Naturvårdsverkets egna påhittade regler har varit en avgörande orsak till de årliga vildsvinsskador och problem som landet drabbas av.

Vilket väger tyngst?

Hundratals miljoner i vildsvinsskador årligen, eller en sund tolkning av Jaktlagens 27§.

Lotin AB anser att begreppet lidande i 27§ ska tolkas som fysiskt lidande i alla jaktformer.

Naturvårdsverket tolkar 27§ som fysiskt lidande vid jakt, men vid fällfångst tolkas frihetsberövande som lidande, vilket ger vildsvin ett bättre skydd än frihetsberövade människor. En räv, grävling eller människa får kvarhållas i 24 timmar och ett vildsvin i 2 timmar.

Vänliga Hälsningar Lars-Olof Lundgren Lotin AB

Fredriksdal den 25/11 2013 _____